

Čís. 4702.

Padělání dopravního osvědčení na automobil vepsáním doložky »Přihlášen, dosud není v provozu«; pro relativní způsobilost k oklamání úřadů o povinnosti daňové po rozumu § 199 d) tr. zák. záleží i na tom, může-li mít doložka ta význam pro vznik a trvání povinnosti platit daň z motorového vozidla (§ 14 a násl. zák. čís. 116/1927).

(Rozh. ze dne 27. dubna 1933, Zm I 35/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 30. listopadu 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji znova projednal a rozhodl.

Důvody:

Z uplatněných důvodů zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5, 9 a), 10 tr. ř. nelze upřít oprávnění výtce, že byl neprávem zamítnut návrh na provedení důkazu dotazem u finanční kontroly, že sporná doložka nemá významu pro vymáhání dávky. Rozsudek shledává poškozovací úmysl jako náležitost skutkové podstaty zločinu podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák. v tom, že se falšování dopravního osvědčení stalo za tím účelem, by bylo dotvrzeno, že vozidlo není v provozu a následkem toho není jeho vlastník povinen platit daň z motorového vozidla. Zamýšlené poškození mělo tudíž záležeti ve zkrácení státu na dani z motorového vozidla. Kdyby však bylo dokázáno, že doložka, podle zjištění nalézacího soudu obžalovaným zfalšovaná pro tento účel, významu pro něj nemá, totiž že z ní zamýšlený účinek a výsledek nikdy a za žádných okolností vyvolán býti nemohl, že tedy falšování bylo k dosažení cíle obžalovaným zamýšleného naprosto a bezpodmínečně nezpůsobilé, byla by tím zvrácena jiná náležitost skutkové podstaty zločinu podle §§ 197, 199 d) tr. zák., pokud jde o zkrácení daně, totiž že bylo použito prostředku k oklamání aspoň relativně způsobilého. Pochybnosti o způsobilosti zfalšované doložky k oklamání úřadů o povinnosti daňové vyplývají zvláště ze zákona ze 14. července 1927, čís. 116 sb. z. a n. o silničním fondu; tento stanoví v § 14 odst. 1, že daň nutno zaplatit před použitím vozidla; § 16 odst. 1 pak stanoví zvláštní povinnost k ohlášení vozidla u vyměřovacího úřadu, jímž jest podle § 17 okresní finanční ředitelství; zejména však má tu rozhodující význam odst. 4 § 16, podle něhož dotud, pokud tuzemské vozidlo nebylo u dopravně-policejního úřadu ohlášeno, má se za to, že se ho používá k tuzemské dopravě. V § 19 obsažena jsou ustanovení, jimiž jest zajištěno, by vozidla vedená v patrnosti u politických (policejních) úřadů byla oznámena vyměřovacímu úřadu a zejména, by bylo zajištěno zaplacení daně již před vydáním dopravně-policejní značky.

Ze srovnání tohoto ustanovení s cit. již ustanovením 4. odst. § 16 vyplývá, že po ten čas, pokud jen vozidlo jest u dopravně-policejního úřadu ohlášeno, trvá v zásadě platební povinnost bez ohledu na to, bylo-li vozidlo též skutečně používáno, neboť používání jakožto důvod zdanění vozidla se předpokládá již na tom základě, že vozidlo jest u dopravního úřadu ohlášeno; poněvadž pak udělení dopravně-policejní značky, jež jest vyznačena též na úředním potvrzení, jež v dotyčné doložce mělo býti zfalšováno, slouží právě tomu účelu, by vozidla mohlo býti používáno a by tedy byla založena daňová povinnost a to bez ohledu na to, je-li vozidlo skutečně v provozu, zdá se více než pochybným, zda spornou doložkou: »P ř i h l á š e n o, d o s u d n e n í v p r o v o z u«, lze vůbec vyměřovacímu úřadu osvědčiti, že přihlášené a tím již i daňově zatížené vozidlo dani nepodléhá, nejsouc používáno. I kdyby však měla tato doložka platiti za takový důkaz, může samozřejmě osvědčiti jen tolik, že vozidlo není v provozu »dosud«, tedy v době přihlášky, ale pro dobu již nejbližší následující povahou věci pozbývá doložka vůbec tohoto významu. Se zřetelem na tyto úvahy jeví se závažným, by se vyměřovací finanční úřad vyjádřil o tom, pokud sporná doložka mohla míti význam pro vznik a trvání povinnosti ku placení daně z motorového vozidla, jak to stěžovatel navrhoval. Odůvodněné zmateční stížnosti bylo tudíž zrušením rozsudku již na tomto základě vyhověno, a to za souhlasu generální prokuratury při neveřejné poradě (§ 5 nov. k tr. ř.). Ostatní uplatněné zmatky staly se tím bezpředmětnými.

Čís. 4703.

K rozšíření obžaloby po případě stačí eventuální návrh veřejného obžalobce v konečné řeči.

Ten, proti komu trvá podezření, že byl sám účastněn trestným způsobem na vojenské zradě, nemůže býti trestně stíhán pro opomenutí oznámení tohoto zločinného podniku podle § 12 zák. na ochr. rep.

Povinnost oznámiti zločiny uvedené v 2. o d s t. § 12 čís. 1 zák. na ochr. rep. platí i když jde o osoby blízké.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1933, Zm I 934/32.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 4. října 1932, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem neoznámení trestného podniku podle § 12 odst. 1 al. 2 zák. na ochr. rep., zrušil napadený rozsudek v odsuzující části, týkající se obžalovaného a věc vrátil soudu prvé stolice, by ji v rozsahu zrušení, totiž proti obžalovanému pro zločin podle § 12 čís. 1 al. 2 zák. na ochr. rep. znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5, 8, 9 a), b) tr. ř. Z nich jest nejprve přihlédnouti k oběma